

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Maj 1874 kl. 7 e.

Betänkande, i anledning af dels Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om ändring af vissa bestämmelser i Kongl. kungörelsen den 7 December 1866, angående restitution af brännvinstillverkningsafgift vid utförsel af brännvin, jemförd med Kongl. kungörelsen den 19 Juli 1872, dels ock väckt motion om ändring af förstnämnda kungörelses bestämmelse angående restitution af brännvinsskatt vid export till Norge.

Förenämnda Kongl. kungörelser, jemförda med Kongl. kungörelsen den 24 Maj 1872, stadga, att vid utförsel af brännvin sjöledes från stapelstad till utrikes ort restitution af erlagd tillverkningsafgift må till fastställda belopp beviljas, med vilkor, bland annat, att utförseln verificeras medelst intyg från lossningsorten, att varan derstädes blifvit lossad, rörande hvilket intyg särskilda bestämmelser i afseende å dess innehåll äro i kungörelserna gifna. Enligt samma kungörelser åtnjutes dock ej den deri omförmälda drawback, med mindre det parti brännvin, som utföres, uppgår till minst 100 kannor af föreskrifven normalstyrka samt i intet fall vid brännvinutförsel till Norge.

Ut i omförmälda nådiga proposition (N:o 38), hvilken hufvudsakligen angår vissa tull-lättnader för varor, som användas till proviantering af fartyg i Öresund och redan, så vidt den berör tullförfattningarne, varit föremål för Riksdagens pröfning och vunnit dess bifall, har Kongl. Maj:t föreslagit, att ofvan omförmälda föreskrift om utförsels styrkande medelst intyg från lossningsorten, att varan derstädes blifvit lossad, måtte, för den händelse att utförseln sker i fartyg, som, icke understigande 10 nylästers drägtighet, utklararat direkte till utrikes ort, förfalla, med vilkor, att fartyget af tull-

betjening bevakas till öppen sjö och att den till utförelse angifna vara, för hvilken drawback åstundas, af tullkammaren vid utklarerings antecknas å fartygets utgående sjöpass, äfvensom att undantag från ofvannämnda stadgande om en viss minimiqvantitet å det utförda bränvinet måtte medgifvas för de fall, då detsamma för proviantering af fartyg i Öresund utföres under förhållanden, jemförliga med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet.

Då Riksdagen i anledning af Kongl. Maj:ts enahanda förslag i afseende å vilkoren för restitution af erlagd tull för införda råämnena, när vissa deraf inrikes tillverkade varor utföras, beslutat, dels att den bland samma vilkor förekommande bestämmelse, om verificerande medelst lossningsattest, må under de af Kongl. Maj:t föreslagna vilkor förfalla, dels ock att i underdånig skrifvelse förklara sig, för den händelse Kongl. Maj:t skulle finna inrättning af s. k. frilager i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg böra komma till stånd, medgifva, att från de i afseende å sådana varor stadgade minsta belopp för erhållande af tullrestitution vid utförelse af berörda varor undantag må beviljas, då de för proviantering af fartyg i Öresund utföras under enahanda förhållanden med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet, torde Kongl. Maj:ts nu ifrågasvarande förslag jemväl komma att i öfverensstämmelse med berörda beslut bifallas.

Under erinran, att nästan årligen spritvaror till Norge införas, har Herr S. F. Norén uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 86) yrkat, att, då med de på senare tider lättade kommunikationer mellan nämnda land och Sverige naturligtast vore, om Norges behof af sprit kunde härifrån fyllas, hvarigenom någon olägenhet så mycket mindre kunde för norska statsverket uppstå, som svensk sprit i Norge drager samma införseltull som den från andra länder införda, det här ofvan oförmälda undantag, hvarigenom föreskrifvits, att restitution af tillverkningsavgift icke eger rum för bränvin, som till Norge utföres, måtte förfalla och sådan restitution alltså erhållas, vare sig varan sändes sjöledes eller med jernväg.

Sedan Kongl. Maj:ts i nådiga propositionen den 30 sistlidne Januari för Riksdagen framlagda förslag till förnyad förordning angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden blifvit af båda rikenas lagstiftande församlingar antaget, förfalla de hinder, som hittills förefunnits för beviljande af restitution utaf tillverkningsavgift för bränvin, som till Norge utföres; likasom det i 1866 års kungörelse i allmänhet stadgade vilkor af sjöväga utförelse icke heller lämpligen bör i afsende å utförelse till Norge ega rum, sedan genom den nya mellanrikslagstiftningen all skilnad i varors tullbehandling, efter som de föras land- eller sjövägen mellan rikena, kommer att i allmänhet upphöra.

Emellertid och då i afseende å den landväga utförselens verificerande vissa särskilda kontrollföreskrifter torde blifva af nöden, har Utskottet ansett lämpligast, att bestämmandet af dessa föreskrifter blefve, i likhet med hvad Riksdagen vid fråga om beviljande af tullrestitution vid vissa varors landväga utförsel till Norge redan beslutat, till Kongl. Maj:t öfverlemuadt.

Med anledning af hvad sålunda är anfördt, hemställer Utskottet:

- a) att den i Kongl. kungörelserna, angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel, den 7 December 1866 och den 18 Juli 1872 meddelade föreskrift om bestyrkande af varans lossning å utländsk ort medelst intyg af embetsmyndighet å lossningsorten, må under de af Kongl. Maj:t föreslagna, här ofvan omförmälda vilkor förfalla;
- b) att Riksdagen i den underdåniga skrifvelse, som i enlighet med dess förut fattade beslut i fråga om tullbevillningen kommer att till Kongl. Maj:t aflätas, måtte förklara sig, för den händelse Kongl. Maj:t skulle finna inrättning af s. k. frilager i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg böra komma till stånd, medgifva, att från det i förberörda Kongl. kungörelse den 7 December 1866 stadgade minimibelopp af 100 kannor för restitution af tillverkningsafgift vid utförsel af bränvin undantag må beviljas, då sådan vara för proviantering af fartyg i Öresund utföres under enahanda förhållanden med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet; och
- c) att det i meranämnda Kongl. kungörelse den 7 December 1866 stadgade undantag från skatterestitution vid utförsel af bränvin till Norge måtte upphöra och restitution äfven för sådan utförsel, ehvad den sker sjöledes eller landvägen, beviljas, dock, hvad bestyrkande af den landväga utförseln angår, under de vilkor, hvarom Kongl. Maj:t särskildt förordnar.

Stockholm den 13 Maj 1874.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.